

41. Bāṅ. P. 5,9,1. 7,11,9. स च वृद्धपतिस्तस्याः संतोषाय नाभवत् Hir. 28,4. संतोषं परमास्थाय Spr. (II) 6798. आश्रयेत् 1148. अवाप्नोति MAITRĀJUP. 6,29. परं संतोषमीयतुः KATHĀS. 29,64. अत्यानन्दं न संतोषं प्राम्यधर्मेण गच्छति Suçr. 2,397,6. देवास्तुभ्येन Bāṅ. P. 3,28,2. यदृच्छुयोपपन्नेन 8, 19,25. सदैव सत्पुरुषेण संतोषः कार्यः PAÑĀT. 139,17. अक्षरात्रं च संतोषः कर्तव्यो नियतात्मना । फलैर्वृत्तावपतितैः R. 2,28,12. यथालब्धेन 17. Spr. (II) 5429. PAÑĀT. 136,12. संतोषस्त्रिषु कर्तव्यः स्वदारे भोष्ये धने Spr. (II) 6799. येन तेन प्रकारेण यस्य कस्यापि देहिनिः । संतोषं जनयेद्दीमान् 7601. गृहीतसंतोषा KATHĀS. 32,171. अ० ÇĀK. Ch. 146,5. MĀLATĪM. 94,10 (कृ-दयस्य). Bāṅ. 4,8,28. 5,8,17. 7,13,21. अर्थकामयोः 8,19,25. fg. Personifiziert als लोभस्य जेता PRAB. 76,1. fgg. als Sohn der Tushṭi VP. 55. MĀRK. P. 50,26. unter den Göttern Tushita Bāṅ. P. 4,1,7. — 2) f. आ N. pr. der Mutter Gaṅgādāsa's Verz. d. Oxf. H. 198, b, No. 468.

संतोषण (vom caus. von तुष् mit सम्) n. das Zufriedenstellen, Erfreuen: ऋषि० MBh. 5,5116.

संतोषणीय (wie eben) adj. zufriedenzustellen: ० रूप den Schein erweckend, als wenn man zufriedenzustellen wäre, MBh. 12,6699.

संतोषवत् (von संतोष) adj. zufrieden, genügsam: अ० Spr. (II) 4090.

संतोषिन् (wie eben) adj. dass. JĀĀN. 1,129. Spr. (II) 6481. स्वात्त० im Herzen 4019. सत्काव्य० sich erfreuend an Verz. d. Oxf. H. 193, a, 13 (०तोषिणीं zu lesen).

संतोष्यन् n. partic. fut. pass. impers. von तुष् mit सम्. संतोष्यमाप्नु-ष्मता damit muss der Herr, dem ich langes Leben wünsche, zufrieden sein SARVADARĢANAS. 13,19.

संतोष्य (vom caus. von तुष् mit सम्) adj. zufriedenzustellen: देवता-पितृपूजामु संतोष्याश्चैव नो द्विजाः MBh. 13,7408.

सन्त्य adj. nur im voc. als Anrede an Agni, nach dem Comm. Ga- ben gebend (vgl. 1. सन् und सति) RV. 1,13,12. 36,2. 45,5. 3,21,3. 5, 51,3. 8,19,26. 44,28.

सन्त्यज्य (von 1. त्यज् mit सम्) adj. aufzugeben, fahren zu lassen: जी- वित MĀRK. P. 23,15. — Vgl. संत्याज्य.

संत्याग (wie eben) m. das im Stich-Lassen, Verlassen, Aufgeben, Fah- renlassen: अङ्गुष्ठस्य सत्पथे ऽभिरतस्य च R. 2,36,29. R. Goṅ. 1,4,143. सर्व० 5,89,60. स्वधर्म० MĀRK. P. 28,35. असंत्यागात्पापकृताम् Spr. (II) 758. — Vgl. प्राण०.

संत्यागिन् (wie eben) adj. im Stich lassend, verlassend, aufgebend: अग्नि० MĀRK. P. 31,29. संश्रितानामसंत्यागी R. 5,86,21.

संत्याज्य (wie eben) adj. im Stich zu lassen, zu verlassen, fern zu hal- ten, aufzugeben: नृप Spr. (II) 2185. 6740, v. l. निजः पत्नः RĀĒA-TAR. 4, 52. सप्तदत्ता ये (कृगाः) VARĀH. BRH. S. 65,1. न संत्याज्यं च ते धैर्यम् MBh. 12,2082. अ० den man nicht im Stich lassen darf MBh. 1,8349. nicht zu vermeiden: मृत्यु, व्रता u. s. w. Spr. (II) 4955. nicht zu versäumen, — unbenutzt vorübergehen zu lassen: क्षमाकाल MBh. 3,1053. — Vgl. संत्याज्य.

संत्राण (von 1. त्रा mit सम्) n. das Retten: संत्राणं त्रियमाणाया मम कृत्वा MĀRK. P. 61,71. शरणागतसंत्राणं कर्तुम् 132,23.

संत्रास (von 1. त्रस् mit सम्) m. Schrecken, Angst RĀĒA-TAR. 4,174 (Ge- gens. अभिलाष). Bāṅ. P. 7,10,28. तस्याः ० शङ्कया aus Besorgnis, sic VII. Theil.

möchte erschrecken, KATHĀS. 28,105. संत्रासात् aus Angst MBh. 1,5458 7073. RĀĒA-TAR. 5,398 (सत्रामात् Druckfehler bei Tr.). नाकार्यति सं- त्रासम् R. 2,60,20. संत्रास आविशञ्चैनम् 6,11,2. न कार्यः संत्रासः Bāṅ. P. 3,31,47. तदलोकनसंज्ञात् RĀĒA-TAR. 6,185. die Ergänzung im abl. oder im comp. vorangehend: रावणात् R. 5,33,24. मृत्युतस् Spr. (II) 1111. रामलक्ष्मणा० R. 4,36,2. KATHĀS. 29,92. RĀĒA-TAR. 4,175. ईषदागत० adj. MBh. 6,5819. किञ्चिदागत० adj. R. 6,5,3. ज्ञात० adj. 4,8,42. गत० adj. RĀĒA-TAR. 5,224. — Vgl. कृतात् ०.

संत्रासन (vom caus. von 1. त्रस् mit सम्) n. das in Schrecken-Jagen: सुरारिभुजगेन्द्र० KHANDOM. 88.

सत्रं n. nom. abstr. von सम् TBr. 1,1,8. dagegen ist शत्र्याय zu le- sen 3,3,20,2.

संत्रा (von त्रस् mit सम्) f. Elle ĀÇV. Çr. 6,6,13. KĀTĪ. 7,5,26.

संदर्श (von 1. दृश् mit सम्) m. 1) das Aufeinanderbeissen der Zähne (als Fehler der Aussprache) RV. Prāt. 14,4. das Zusammenkneifen: श्रोष्ठ० MBh. 12,3840. — 2) Klammer oder dgl. AV. 9,3,5. Zange H. 909. SHADV. Br. 3,10. KAUC. 39. Suçr. 1,23,16. 24,11. 2,13,16. MĀRK. P. 14, 62. Bāṅ. P. 5,26,19. von verschiedenen zangenartig gebrauchten Gliedern des menschlichen und thierischen Körpers: die Spitzen von Dau- men und Zeigefinger, aneinander gelegt, Verz. d. Oxf. H. 86, a, 28. 202, a, 9. प्रसूनवत्तविगलत्संदर्शकर KATHĀS. 89,8. so v. a. Daumen und Zeige- finger JĀĀN. 2,274 (vgl. M. 9,277). die einander gegenüberstehenden Eck- zähne VARĀH. BRH. S. 66,5 (beim Pferde). कुलीर० die Scheeren eines

Krebses PAÑĀT. ed. orn. 42,25. st. dessen स्वदशन० die kürzere Ausg. und स्ववदनदंशद्वय ed. Bomb. मुख० Fresszangen Suçr. 2,257,8. 258,1. 2. 7. — 3) Abschnitt, Hauptstück, Kapitel: दायभाग० DĀJABH. 330,4 v. u. 331,3 v. u. — 4) N. eines Ekāha SHADV. Br. 3,10. KĀTĪ. Çr. 22,11,27. ÇĀÑKH. Çr. 14,22,4. LĪTĪ. 9,4,37. — 5) N. einer Hölle, in der die Ver- brecher mit Zangen gemartert werden, VP. 207. 209. Bāṅ. P. 5,26, 7; vgl. 19.

संदंशक (von संदंश) 1) wohl m. Zange DAÇAK. 71,1. पादाग्रसंदंशकेना- कृष्याम्बरम् Spr. (II) 4014. — 2) f. संदंशिका dass.; = सुचुटी und लोक्- यन्त्रविशेष MED. k. 219. — Vgl. रक्तसंदंशिका.

संदंशित adj. = दंशित geharntsch, gerüstet MBh. 3,16404. wohl rich- tiger स दं० ed. Bomb.

संदर्दि (von 1. दाि mit सम्) adj. erfassend: कृस्तेव शक्तिमभि संद्री (viell. अभिसंद्री) नः RV. 2,39,7. 9,99,7.

संदर्प m. = दर्प Uebermuth: अर्थ० das Pochen auf KATHĀS. 52,39.

संदर्भ (von 1. दर्भ् mit सम्) m. (am Ende eines adj. comp. f. अि) das Winden (eines Kranzes u. s. w.) H. 653. HALĀJ. 4,45. DhĀTUP. 31,41. 34,31. ein kunstgemässes Zusammenlegen, — Aufstellen: आयुध० KA- TAĀS. 38,24. Verschlingung, Mischung: विस्मयानन्द० UTTARAR. 126,2 (170,2). ein kunstgemässes Gefüge von Tönen, Wörtern u. s. w.: रञ्जकः स्वसंदर्भो गीतमित्यभिधीयते Verz. d. Oxf. H. 199, b, No. 472. इमं च वा- क्यसंदर्भं (so die neuere Ausg.) श्लोकमेकमुदाहृतम् HARIV. 1236. पद० SĀH. D. 247,5. SARVADARĢANAS. 58,6. ० शुद्धिं गिराम् Git. 1,4. साधुशब्दार्थ० Verz. d. Oxf. H. 214, a, 4. अत्यर्थमुकुमारार्थसंदर्भो ist die कैशिकी, ईषन्म- दर्थसंदर्भो die भारती u. s. w. PRATĀPAR. 10, a. ohne nähere Bez. eine